

# خدا و انسان در قرآن

معنیشناسی جهانبینی قرآنی

نوشتہ

دکتر تو شیھیکو ایزوتسو

استاد دانشگاہ کیو

( مؤسسه تحقیقات فرهنگی و زبانشناسی )

ترجمہ

احمد آرام



## فهرست مطالب

مقدمه مترجم  
مقدمه مؤلف

فصل اول	معنیشناسی و قرآن ..... ۱
۱	۱ - معنیشناسی قرآن ..... ۱
۲	۲ - به هم پوستن و کلی شدن مفاهیم و تصویرات فردی ..... ۵
۳	۳ - معنای «اساسی» و معنای «نسبی» ..... ۱۲
۴	۴ - واژگان و جهانبینی ..... ۲۰
۳۸	۳۸ - اصطلاحات کلیدی قرآن در تاریخ ..... ۳۸
۱	۱ - معنیشناسی همزمان و زمانگذار ..... ۳۸
۲	۲ - قرآن و دستگاههای پس از قرآنی ..... ۵۱
۸۹	۸۹ - ساخت اساسی جهانبینی فرقانی ..... ۸۹
۱	۱ - ملاحظه مقنعتی ..... ۹۱
۲	۲ - خدا و انسان ..... ۹۱
۳	۳ - امت اسلامی ..... ۹۵
۴	۴ - غیب و شهود ..... ۱۰۲
۵	۵ - جهان حاضر و جهان دیگر ..... ۱۰۵
۶	۶ - مفاهیم آخرتی ..... ۱۱۱
۱۱۹	۱۱۹ - الله ..... ۱۱۹
۱	۱ - کلمه الله و معانی اساسی و نسبی آن ..... ۱۱۹
۲	۲ - تصور الله در بتپرسنی عربی ..... ۱۲۶
۳	۳ - جهودان و ترسایان ..... ۱۳۳
۴	۴ - مفهوم یهودی - نصرانی خدا در دست اعراب بتپرسن ..... ۱۳۷
۵	۵ - الله خبیفیان ..... ۱۴۱

فصل پنجم	رابطه وجود شناختی میان خدا و انسان ..... ۱۵۱
۱	تصور و مفهوم آفرینش ..... ۱۵۱
۲	سرنوشت آدمی ..... ۱۵۵
فصل ششم	رابطه تبلیغی با ارتباطی میان خدا و انسان (۱) ..... ۱۶۸
	— ارتباط غیر زبانی .....
۱	— آیات الاهی ..... ۱۶۸
۲	— هدایت الاهی ..... ۱۷۷
۳	— عبادت همچون وسیله‌ای برای ارتباط ..... ۱۸۷
فصل هفتم	رابطه تبلیغی با ارتباطی میان خدا و انسان (۲) ..... ۱۹۲
	— ارتباط زبانی .....
۱	— سخن خدا (کلام الله) ..... ۱۹۲
۲	— معنی اصلی کلمه وحی ..... ۱۹۹
۳	— ساخت معنی شناختی وحی ..... ۲۱۰
۴	— وحی در زبان عربی ..... ۲۳۷
۵	— دعا ..... ۲۴۸
فصل هشتم	جاله لیت و اسلام ..... ۲۵۴
۱	— اسلام و مفهوم خضوع و اطاعت ..... ۲۵۴
۲	— از حلم تا اسلام ..... ۲۷۸
۳	— تصور کردن دین به عنوان طاعت ..... ۲۸۳
فصل نهم	رابطه اخلاقی میان خدا و انسان ..... ۲۹۸
۱	— خدای رحمت ..... ۲۹۸
۲	— خدای خشم و غصب ..... ۳۰۳
۳	— وعد و وعید ..... ۳۱۰
منابع	..... ۳۱۷
فهرست کلمات و اصطلاحات	..... ۳۲۳

## فصل اول

### معنیشناسی و قرآن

#### ۱ - معنیشناسی قرآن

این کتاب که فعلاً عنوان «خدا و انسان در قرآن» دارد، نیز ممکن بود از طریقی کلیتر به نام «معنیشناسی قرآن» خوانده شده باشد. اگر چنان نمی‌بود که قسمت عمده بحث در این کتاب تقریباً به صورتی انحصاری به مسئله رابطه شخصی میان خدا و انسان در جهانیتی قرآنی اختصاص داشته و در اطراف این موضوع خاص متمرکز باشد، حتماً آن را به نام «معنیشناسی قرآن» می‌نامیدم. این عنوان دیگر دارای این مزیت است که از همان آغاز بحث دونکته اصلی را که از خصوصیات این بحث به صورت کلی آن است، مورد تأکید قرار می‌دهد: یکی از آن دو معنیشناسی است و دیگری قرآن.

در واقع، هر دو از لحاظ هدف خاص تحقیق حاضر اهمیت یکسان دارد؛ اگر هر یک از آن دو مورد غفلت قرار دهیم، تمام این اثر بلا فاصله اعتبار و اهمیت خود را از دست می‌دهد. زیرا آنچه در اینجا حائز اهمیت‌حیاتی است نه این یک است که به صورت جداگانه مورد ملاحظه واقع شود و نه آن یک، بلکه خودترکیب آن دو حائز اهمیت است. این ترکیب الفاکنده این نظر است که مادرصد نزدیک شدن به سیمای خاصی از قرآن از دیدگاهی هستیم که آن نیز همین اندازه واجد خصوصیت است. و باید به خاطر داشته باشیم که به قرآن می‌توان از دیدگاههای گوناگون کلامی و فلسفی و جامعه شناختی و صرف و نحوی و تفسیری و جز آن نزدیک شد، و نیز قرآن عده‌ای از سیماهای متباعد

که از نام آن برمی آید، علمی است که با نمود معنی در وسیعترین معنای این کلمه سروکار دارد، معنایی چندان وسیع که تقریباً هرچیزی که ممکن است همچون دارنده معنایی تصور شود، کاملاً می‌تواند عنوان موضوعی از معنیشناسی پیدا کند. و در واقع، امروز «معنی» از این لحاظ مسائل مهمی را شامل می‌شود که متفکران و دانشمندان در میدانهای گوناگون تخصصی همچون زبانشناسی محض و جامعه‌شناسی و مردم‌شناسی و روانشناسی و عصب‌شناسی و طبع‌شناسی (فیزیولوژی) و زیست‌شناسی و فلسفه تحلیلی و منطق نمادی و ریاضیات و به تازگی الکترونیک و چیزهای دیگر با آنها سروکار دارند. تا آن حد که «معنیشناسی»، به عنوان بحث و تحقیق در معنی، جز آن نمی‌تواند که گونه کاملاً تازه‌ای از فلسفه باشد که برپایه تصویری جدید از وجود و هستی بناسده و برساخه‌های متتنوع و به صورت وسیع دور از یکدیگر علم سنتی گستردۀ است که هنوز چندان از یکدیگر دورند که نمی‌توانند از ترکیب با یکدیگر واحد منسجمی بسازند.

در چنین اوضاع واحوالی طبیعی است که در آنچه به نام معنیشناسی خوانده می‌شود، آشکارا فقدان هماهنگی و یکنواختی مشهود باشد. به عبارت دیگر، ماهنوز یک علم یکنواخت سازمان یافته معنیشناسی در اختیار نداریم؛ همه آنچه در تصرف ما است عده‌ای از نظریه‌های مختلف درباره معنی است. با اندازه‌ای مبالغه لازم است وضع را با گفتن این سخن توصیف کنیم که: هر کس که از معنیشناسی سخن می‌گوید، به آن تمایل دارد که خود را موظف به تعریف کردن و فهمیدن این کلمه بدان صورت که دوست دارد بداند. و چون چنین است، نخستین منظور من در نوشتن این کتاب کوششی برای نشان دادن تصور خودم از معنیشناسی و تابع امکان بیان اندیشه‌ام در خصوص موضوع کلی معنیشناسی و هدف نهایی وبالخاصة ایستار اساسی آن همراه با توضیح اصول روشنایی از همه اینها حاصل می‌شود، بوده است. در آنچه پس از این

نسبت به یکدیگر را عرضه می‌دارد که همه آنها اهمیت برابر دارند. بنابراین آنچه کاملاً جنبه اساسی دارد این که، از همین آغاز باید در آن بکوشیم که اندیشه‌ای تا حد ممکن واضح و آشکار درباره ارتباط روشنایی معنیشناسی به مطالعات قرآنی به دست آوریم، و بدانیم که آیا نزدیک شدن به کتاب آسمانی اسلام از این زاویه متنضم مزیتی واقعی هست یا نه.

عنوان «معنیشناسی قرآن» این اندیشه را به ذهن می‌آورد که کتاب حاضر در درجه اول عبارت از تطبیق روش معنیشناسی خاختی یا تحلیل تصویری در مورد موادی است که از واژگان قرآنی فراهم می‌آید. و نیز این فکر را القا می‌کند که از دو نقطه تأکیدی که به آنها اشاره شد، معنیشناسی نماینده جنبه روانشناسی این کتاب است و قرآن جنبه مادی آن را تشکیل می‌دهد. هردو، چنانکه اشاره کردم، اهمیت برابر دارند. ولی عملاً، یعنی از لحاظ تحقیق و مطالعه حاضر، نخستین جنبه مهمتر از دومی است، از آن جهت که این کتاب در درجه اول و پیش از هرچیز خطاب به خوانندگانی است که معرفت کلی شایسته‌ای درباره اسلام دارند و بنابراین از آغاز به صورتی حیاتی علاقه‌مند به مسائل تصویری برخاسته از این گونه توجه داشتن به خود قرآن هستند، در صورتی که هیچ چیز درباره ایشان از لحاظ شناخت تخصصی معنیشناسی و روشنایی آن از پیش مسلم فرض نمی‌شود. بنابراین من دراین بخش مقدماتی کتاب جنبه مادی مسئله را کمتر از جنبه روشنایی ای مورد تأکید قرار می‌دهم، تا چنان باشد که علاقه‌مندی وارجذب‌کننده اسلام‌شناسان را به نگرشی تازه نسبت به مسئله‌ای کهنه برانگیزم.

متأسفانه آنچه اکنون معنیشناسی خوانده می‌شود، به صورتی کیج کننده پیچیده است. برای کسی که نسبت به آن بیگانه باشد، اگر مطلقاً غیرممکن نباشد، لااقل بسیار دشوار است که بتواند اندیشه‌ای کلی درباره اینکه به چه چیز شباخت دارد پیدا کند. و این بیشتر نتیجه آن است که «معنیشناسی»، همان گونه

۱— برای اطلاع گسترده متوانی درباره تمام میدانی که معنیشناسی آن را فرا می‌گیرد، همراه با بحثی تاریخی درباره آن، خواننده را به کتاب «معنیشناسی—مدخلی بر علم معنی» تألفی